

Bryssel den 15 september 2025
(OR. en)

12811/25

Interinstitutionella ärenden:

2025/0172 (COD)

2025/0176 (COD)

2025/0177 (COD)

SIMPL 101
ANTICI 112
INDEF 92
MAP 59
CSC 447
ENV 835
COMPET 868
ENT 161
MI 649
CHIMIE 78
CODEC 1258

FÖLJENOT

---

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	29 augusti 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2025) 3800 final
Ärende:	KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE om tillämpningen på försvarssektorn av ramen för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

---

För delegationerna bifogas dokument – C(2025) 3800 final.

Bilaga: C(2025) 3800 final

Bryssel den 28.8.2025
C(2025) 3800 final

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE

om tillämpningen på försvarssektorn av ramen för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE

om tillämpningen på försvarssektorn av ramen för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

Innehåll

1	Inledning	2
2	Investeringar i försvarsindustrin – ett bidrag till EU:s motståndskraft och säkerhet	3
2.1	Försvarsindustrin bidrar till EU:s och FN:s bredare mål	3
2.2	Försvarsindustrin inom ramen för EU:s ram för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet	4
3	Riskbegränsning vid samarbete med försvarsindustrin.....	5
3.1	Internationella fördrag och EU-lagstiftning som reglerar användning och export	5
3.1.1	Överföringar utanför EU (export) av militär teknik och krigsmateriel.....	6
3.1.2	Överföringar inom EU av militär teknik och krigsmateriel.....	7
3.1.3	Överföring utanför EU av produkter med dubbla användningsområden.....	8
3.2	Riskbegränsning i olika lagstiftningsärenden enligt ramen för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet	8
3.2.1	Förordningen om hållbarhetsupplysningar.....	8
3.2.2	EU-taxonomin.....	11
3.2.3	Mifid II	12
3.2.4	Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet	12
3.2.5	Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.....	13
3.2.6	Referensvärdesförordningen	14
4	Intäktströsklar	15
5	Bedömning av hur försvarssektorn bidrar till social hållbarhet.....	15

1 Inledning

- (1) Syftet med detta tillkännagivande från kommissionen (*tillkännagivandet*) är att ge vägledning om på vilket sätt EU:s ram för hållbar finansiering är tillämplig på försvarsindustrin.
- (2) Med hållbar finansiering menas processen med att beakta aspekter kring miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) vid investeringsbeslut i finanssektorn, så att det blir lättare att uppskatta de hållbarhetsrelaterade riskerna och investera i hållbara ekonomiska verksamheter och projekt.
- (3) Tillkännagivandet är tänkt att hjälpa marknadsaktörerna att säkerställa att de följer kraven i EU:s ram för hållbar finansiering när det gäller försvarsindustrin. Dess syfte är att hjälpa till att förhindra att sektorn på något sätt otillbörligt diskrimineras vid investeringsbeslut, och att säkerställa bättre förståelse och erkännande av sektorns potential att bidra till social hållbarhet, i enlighet med målen i strategin för europeisk försvarsindustri¹ och den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030².
- (4) I tillkännagivandet klargörs att EU:s ram för hållbar finansiering är förenlig med investeringar i försvarssektorn, och att upplysningar om hållbarhet gäller övergripande för alla industrier. Kommissionen påminner om att ramen inte sätter några gränser för finansieringen av någon sektor, inte heller för försvarssektorn, och uppmanar till att investeringar i försvarssektorn bedöms från fall till fall, precis som investeringar i alla andra sektorer.
- (5) Tillkännagivandet är avsett för alla investerare och aktörer som avses i EU:s ram för hållbar finansiering, och även för offentliga myndigheter och organ. Tillkännagivandet blir särskilt relevant för
  - finansmarknadsaktörer,
  - leverantörer av ESG-betyg, dvs. en juridisk person som yrkesmässigt utfärdar ESG-betyg eller ESG-poäng³,
  - leverantörer av ESG-märkningar (miljömärkningar, nationella märkningar osv.),
  - fondbörser/indexleverantörer, referensvärdeskonstruktörer, dataleverantörer/certifieringsorgan osv.
- (6) Tillkännagivandet omfattar de texter som utgör EU:s ram för hållbar finansiering, i synnerhet följande:
  - Förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (förordningen om hållbarhetsupplysningar)⁴.
  - Delegerad förordning (EU) 2017/565 och delegerat direktiv (EU) 2017/593 om komplettering av 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument (Mifid II)⁵.

---

¹ [Strategi för europeisk försvarsindustri](#).

² [JOIN \(2025\) 120 final](#)

³ COM(2023) 314 final - 2023/0177(COD).

⁴ EUT L 317, 9.12.2019, s. 1: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32019R2088>

⁵ EUT L 173, 12.6.2014, s. 349: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=celex%3A32014L0065>

- Förordning (EU) 2020/852 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (*EU-taxonomi*)⁶.
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (direktivet om företagens hållbarhetsrapportering)⁷.
- Förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (referensvärdesförordningen)⁸.
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet)⁹.

2 Investeringar i försvarsindustrin – ett bidrag till EU:s motståndskraft och säkerhet

2.1 Försvarsindustrin bidrar till EU:s och FN:s bredare mål

- (7) När det gäller hållbarhet är Europeiska unionens och Förenta nationernas (FN) politiska mål väl anpassade till varandra. FN:s mål för hållbar utveckling¹⁰ är direkt omnämnda som ett mål för den europeiska klimatlagen¹¹, som är den rättsliga grunden för EU:s gröna giv. Den europeiska klimatlagen kodifierar EU:s mål om klimatneutralitet senast 2050, och i dess skäl 4 uppges att det är nödvändigt med ett sådant ”fast, långsiktigt mål för att bidra till ekonomisk och samhällelig omvandling, sysselsättning av hög kvalitet, hållbar tillväxt och uppnående av Förenta nationernas mål för hållbar utveckling”.
- (8) I FN:s texter erkänns det även att frihet, välstånd och rättvisa är omöjligt utan säkerhet eller under militär ockupation av en utländsk angripare. I den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna¹² bekräftas det i artikel 3 att ”var och en har rätt till liv, frihet och personlig säkerhet”, och i artikel 28 att ”var och en har rätt till ett socialt och internationellt system där de rättigheter och friheter som behandlas i denna förklaring till fullo kan förverkligas”. Artikel 51 i FN:s stadga innefattar rätten till (kollektivt) självförsvar: ”Ingen bestämmelse i denna stadga inskränker den naturliga rätten till individuellt eller kollektivt självförsvar i händelse av ett väpnat angrepp mot någon medlem av Förenta Nationerna, intill dess att säkerhetsrådet vidtagit nödiga åtgärder för upprätthållande av internationell fred och säkerhet.”¹³
- (9) Rysslands omotiverade och oprovocerade anfallskrig mot Ukraina har gjort det tydligt att unionen, om den ska kunna slå vakt om dessa universella rättigheter i unionen och

⁶ EUT L 198, 22.6.2020, s. 13: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32020R0852>

⁷ EUT L 322, 16.12.2022, s. 15: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A32022L2464>

⁸ EUT L 171, 29.6.2016, s. 1: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A32016R1011>

⁹ EUT L 2024/1760, 5.7.2024. <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>

¹⁰ [THE 17 GOALS | Sustainable Development](#).

¹¹ Förordning (EU) 2021/1119, [EUT L 243, 9.7.2021, s. 1](#).

¹² [Förenta nationernas förklaring om de mänskliga rättigheterna](#).

¹³ Förenta nationernas stadga, kapitel VII – ”Inskridande i händelse av hot mot freden, fredsbrott och angreppshandlingar”.

utanför den, måste stärka och vidareutveckla sin förmåga att försvara sig. Enligt hotbildsbedömningar från flera av EU:s underrättelsetjänster har Rysslands kapacitet att tillverka krigsmateriel ökat enormt och landet skulle ha den militära förmågan att testa de västliga ländernas enighet och effektiviteten för artikel 5 i Nordatlantiska fördraget inom de kommande tre till fem åren.

- (10) Detta innebär att anta en anda av försvarsberedskap och omedelbart öka insatserna för att återupprätta försvarsberedskap och avskräckning senast 2030. I detta sammanhang bör försvarsberedskap förstås som medlemsstaternas förmåga att förutse, förebygga och bemöta försvarsrelaterade kriser. För att uppnå denna beredskap är det avgörande att kraftigt öka försvarsindustrins förmåga och beredskap, då den industrin i sin tur ser till att medlemsstaternas väpnade styrkor har den utrustning som behövs för att skydda unionens invånare. Det är alltså mycket viktigt att unionen har en konkurrenskraftig och motståndskraftig försvarsindustri för att slå vakt om freden och säkerheten i Europa¹⁴. I den meningen bidrar den också till att nå målen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP), som finns med i artiklarna 42 och 46 i fördraget om Europeiska unionen. Försvarsindustrin är därför nödvändig för att militärt avskräcka potentiella angripare, och för att skydda unionens invånare i det mest extrema militära scenariot, nämligen väpnat angrepp. I den utsträckning det hjälper till att fullfölja detta mål har EU:s försvarsindustri potential att bidra till vår gemensamma fred och säkerhet, i linje med FN:s mål 16 för hållbar utveckling – fredliga och inkluderande samhällen¹⁵.

2.2 Försvarsindustrin inom ramen för EU:s ram för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

- (11) Som det står i den europeiska gröna given: ”omställningen till klimatneutralitet kräver förändringar inom samtliga politikområden och gemensamma insatser inom alla sektorer i ekonomin och samhället”¹⁶. Med tanke på detta gör EU:s ram för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet att företag och investerare på ett bättre sätt kan införliva hållbarhet i sina beslut, produkter, tjänster eller processer.
- (12) I enlighet med denna gemensamma insats som inbegriper alla sektorer påminner kommissionen om att företag som verkar i försvarssektorn, precis som alla andra företag, omfattas av den allmänna förväntningen att bli mer hållbara sett till miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.
- (13) Kommissionen har redan vid flera tillfällen klargjort att det finns en koppling mellan social hållbarhet och försvarsindustrin. I synnerhet påminde man både i förslaget till förordning om stöd för ammunitionstillverkning¹⁷ och i strategin för europeisk försvarsindustri om att ”unionens försvarsindustri bidrar på ett avgörande sätt till unionens resiliens och säkerhet och därmed till fred och social hållbarhet”¹⁸.

¹⁴ [Strategi för europeisk försvarsindustri](#).

¹⁵ [THE 17 GOALS | Sustainable Development](#).

¹⁶ [EUT L 243, 9.7.2021, s. 1](#), skäl 25.

¹⁷ COM(2023) 237 final. Förordningen antogs av Europaparlamentet och rådet som förordning (EU) 2023/1525, [EUT L 185, 24.7.2023, s. 7](#). Medlagstiftarna stödde samma text i skäl 35.

¹⁸ [Strategi för europeisk försvarsindustri](#) s. 24.

Försvarsindustrin ökar hållbarheten med tanke på dess bidrag till motståndskraft, säkerhet och fred.

- (14) Kommissionen noterar att ramen för hållbar finansiering är helt i linje med EU:s insatser för att den europeiska försvarsindustrin ska få tillgång till tillräcklig finansiering och investeringar¹⁹. Man inför inte några begränsningar för finansieringen av försvarssektorn. EU:s regler om hållbarhetsupplysningar och hållbarhetspreferenser gäller övergripande för alla branscher och utesluter inte någon sektor. I den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030 står det också att ”EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar hindrar inte att medel styrs till försvarssektorn”²⁰. Försvarsindustrin behandlas som vilken annan sektor som helst, och det är bara ”kontroversiella vapen” (se avsnitt 3.2.1.2) som anses omfattas av krav på ytterligare upplysningar. Att utesluta försvarsindustrin som sådan skulle därför inte vara konsekvent med den tillämpliga rättsliga ramen.
- (15) När det gäller direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, omfattar det försvarssektorn precis som alla andra sektorer, förutom att skyldigheterna avseende tillbörlig aktsamhet inte omfattar verksamhet som bedrivs av ett företags affärspartner i senare led angående produkter som omfattas av en medlemsstats exportkontroll (vilket innebär antingen exportkontroll i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 om kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden, eller exportkontroll av vapen, ammunition eller krigsmaterial inom ramen för nationella exportkontroller), efter det att exporten av produkten har godkänts.

3 Riskbegränsning vid samarbete med försvarsindustrin

3.1 Internationella fördrag och EU-lagstiftning som reglerar användning och export

- (16) Försvarsindustrin är starkt reglerad och omfattas av lagstiftning om produktion, användning och överföring av de produkter och den teknik som den utvecklar, däribland vapen, inom och utanför EU. Tack vare dessa regler begränsas de potentiella negativa effekterna vid användningen av de produkter som försvarsindustrin utvecklar, och det är också förenligt med de bredare målen i EU:s ram för hållbar finansiering och i EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.
- (17) I enlighet med den rätt till självförsvar som erkänns i artikel 51 i FN:s stadga²¹ och som rådet påminner om i sin gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel (*den gemensamma ståndpunkten*)²², skäl 12 i ingressen, har medlemsstaterna rätt att överföra och exportera medlen för självförsvar. Kommissionen uppmanar aktörerna att följa en logik från fall till fall när de bedömer finansieringen av ett visst företag eller en viss verksamhet i försvarssektorn utifrån hållbarhetsöverväganden. Beslut bör fattas på grundval av efterlevnad av tillämpliga lagar, fördrag och riskbegränsningsprocesser som fastställs i detta avsnitt.

---

¹⁹ Strategi för europeisk försvarsindustri, s. 25, ruta 5: Försvarsindustrin och EU:s ram för hållbar finansiering.

²⁰ [JOIN\(2025\) 120 final](#), s. 18.

²¹ eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008E0944.

²² [CL2008E0944SV0010010.0001_cp 1..1 \(europa.eu\)](#).

- (18) Exporten och överföringen inom EU av militära produkter och produkter med dubbla användningsområden är föremål för strikta kontroller som medlemsstaterna genomför. Om medlemsstaterna ska kunna genomdriva efterlevnad av EU-lagstiftning och internationell lagstiftning hänger det på att industrin vidtar åtgärder för tillbörlig aktsamhet. Exempelvis måste försvarsföretagen som en förutsättning för att erhålla exportlicenser genomföra stabila interna kontroll- och efterlevnadsåtgärder som de nationella exportkontrollmyndigheterna ålägger. Den noggranna tillsynen från de organ i medlemsstaterna som genomdriver exportkontrollmekanismen är en viktig del i att hantera potentiella negativa effekter av de produkter som försvarsindustrin utvecklar.

3.1.1 Överföringar utanför EU (export) av militär teknik och krigsmateriel

- (19) Exportkontrollen av leveranser av vapen, ammunition, komponenter till dessa och militär teknik regleras genom Gusp (rättsakter antas på grundval av artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen). Enligt artikel 40 i fördraget om Europeiska unionen ska genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inte påverka fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna²³. Medlemsstaterna kontrollerar genom sina nationella system exporten av militär teknik och krigsmateriel (däribland vapen) som finns med i Europeiska unionens militära förteckning²⁴, i enlighet med den gemensamma ståndpunkten. I den gemensamma ståndpunkten anges kriterier som medlemsstaterna måste beakta när de ska bevilja en exportlicens. Till dessa villkor hör bland annat respekt för de mänskliga rättigheterna i mottagarlandet och bevarande av regional fred och säkerhet. Den gemensamma ståndpunkten är rättsligt bindande för medlemsstaterna.
- (20) I den gemensamma ståndpunkten påminns om skyldigheterna enligt vapenhandelsfördraget, som alla EU-medlemsstaterna är parter i, och där det bland annat föreskrivs att fördragsstaterna inte ska tillåta någon överföring av konventionella vapen eller produkter som omfattas av fördraget, om överföringen skulle strida mot deras skyldigheter inom ramen för åtgärder som antagits av FN:s säkerhetsråd i enlighet med kapitel VII i FN:s stadga, i synnerhet vapenembargon, och EU:s relevanta internationella skyldigheter enligt internationella avtal som man är part i, i synnerhet de som gäller överföring av eller olaglig handel med konventionella vapen, eller om man vid tidpunkten för tillståndet har kännedom om att vapnen eller produkterna skulle användas för att begå folkmord, brott mot mänskligheten, allvarliga överträdelser av Genèvekonventionerna från 1949, angrepp riktade mot civila objekt eller civila som är skyddade som sådana, eller andra krigsförbrytelser enligt definitionerna i internationella avtal som man är part i²⁵.
- (21) I den gemensamma ståndpunkten fastställs även krav på att avslå överföringar om ett beviljande skulle vara oförenligt med medlemsstaternas internationella skyldigheter och åtaganden, t.ex. fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (1968), som samtliga EU-medlemsstater är parter i och som föreskriver att varje part förbinder sig att inte överföra kärnvapen eller sprängladdningar direkt eller indirekt, och där det klargörs att denna skyldighet är en grund för att neka relevanta exportlicenser²⁶, plus andra

²³ EUT C 115, 9.5.2008, s. 194.

²⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202501499.

²⁵ https://thearmstradetry.org/hyper-images/file/ATT_English/ATT_English.pdf?templateId=137253.

²⁶ Artikel 2, 1 b.

fördrag. I användarguiden för rådets gemensamma ståndpunkt²⁷ finns en omfattande men ännu inte uttömmande förteckning över fördrag att beakta innan man beviljar en exportlicens²⁸.

- (22) Användarguiden innehåller en rad mekanismer som medlemsstaterna kan sätta in för att hantera problem med återexport och slutanvändare, t.ex. den information som ska finnas med som minst i ett slutanvändarintyg. Det rör sig bland annat om ”i lämpliga fall en klausul om slutanvändning och/eller om förbud mot återexport” och en möjlighet för medlemsstaterna att inkludera ”en klausul om förbud mot återexport av varor som omfattas av slutanvändarintyget”. Den metod som ingår i användarguiden, plus de internationella avtal som det hänvisas till i den²⁹, fungerar som standarder som medlemsstaterna kan använda för att bedöma hur företag i sektorn beter sig.
- (23) Användarguiden innehåller även frivilliga underlättande mekanismer för att främja konvergens och göra det lättare att fatta beslut om export av gemensamt finansierat och producerat krigsmateriel eller militär teknik. Den allmänna vägledande principen bör vara att EU-medlemsstater som samarbetar om att gemensamt utveckla en form av krigsmateriel eller militär teknik, om de inte beslutar något annat och på grundval av riskbedömningar i enlighet med kriterierna i den gemensamma ståndpunkten och ömsesidigt förtroende, ska samordna exporten av detta krigsmateriel eller denna militära teknik utanför EU, förutsatt att exporten inte undergräver deras direkta eller nationella säkerhetsintressen och deras internationella skyldigheter (beträffande handel med krigsmateriel eller militär teknik). För att främja konvergens och underlätta beslutsfattandet kring export av gemensamt finansierad och producerad militär teknik eller krigsmateriel, uppmanas deltagande medlemsstater att rådgöra med varandra om sin riskbedömning av potentiella exportdestinationer och slutanvändare, så att det gemensamma projektet säkert genomförs på ett framgångsrikt sätt. När de godtar denna gemensamma princip är planen att de ska sätta in en ram för att vid behov utföra samråd.
- (24) EU-rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen bidrar till att genomföra EU:s gemensamma ståndpunkt, bland annat genom att underlätta medlemsstaternas informationsutbyte om avslag och känsliga destinationer. EU hjälper till att skapa insyn i vapenexporten genom att varje år dela uppgifter om vapenexport i en databas som Europeiska utrikestjänsten förvaltar³⁰.

3.1.2 Överföringar inom EU av militär teknik och krigsmateriel

- (25) Överföringar inom EU regleras även genom direktiv 2009/43/EG³¹ om överföring av försvarsrelaterade produkter inom unionen. Där fastställs ett antal kriterier som medlemsstaternas myndigheter ska ta i beaktande innan de beviljar överföring av försvarsrelaterad utrustning eller teknik. Det innefattar exempelvis processer för att

²⁷ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6881-2025-INIT/sv/pdf>.

²⁸ Där ingår fördrag och internationella instrument (system) som reglerar användning och/eller lagring och/eller export och överföring av krigsmateriel och militär teknik, bland annat Australiengruppen, MTCR, Zanggerkommittén, gruppen av länder som levererar kärnmaterial, Wassenaar-arrangemanget, Haag-uppförandekoden mot spridning av ballistiska missiler (bilaga III (till kapitel 2 avsnitt 6)).

²⁹ Exempelvis Wassenaar-arrangemangets kontroller av slutanvändare/slutanvändning vid export.

³⁰ [Databas förvaltd av Europeiska utrikestjänsten.](#)

³¹ [CL2009L0043EN0020010.0001.3bi_cp 1..1](#), artikel 7.1.

undvika eventuell avledning av försvarsrelaterade produkter. I direktivet fastställs även ett krav att medlemsstaternas exportmyndigheter en gång vart tredje år ska kontrollera att mottagarlandet efterlever de exportbegränsningar som fastställs i överföringstillståndet³².

3.1.3 Överföring utanför EU av produkter med dubbla användningsområden

(26) Kommissionen påminner om att exportkontroll av produkter med dubbla användningsområden omfattas av EU-lagstiftning, och styrs på ett annat sätt än export av militära produkter. I förordning (EU) 2021/821 fastställdes EU-ordningen för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden³³.

(27) År 2019 utfärdade kommissionen rekommendationer³⁴ om de interna efterlevnadsprogrammen för kontroll av handel med produkter med dubbla användningsområden enligt rådets förordning (EG) nr 428/2009, för företag som ägnar sig åt export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden³⁵. Företag som ansöker om vissa licenser bör ha interna efterlevnadsmekanismer som omfattar följande aspekter, som då också kan fungera som mall för finansiella aktörer som vill bedöma de aktuella företagets tillbörliga aktsamhet, nämligen efterlevnadsåtagande på högsta ledningsnivå; organisatorisk struktur, ansvarsområden och resurser; fortbildning och ökad medvetenhet; process och förfaranden för transaktionskontroll; prestationsgranskning, revision, rapportering och korrigerande åtgärder; registrering och dokumentation; samt fysisk säkerhet och informationssäkerhet.

3.2 **Riskbegränsning i olika lagstiftningsärenden enligt ramen för hållbar finansiering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**

3.2.1 Förordningen om hållbarhetsupplysningar

(28) Förordningen om hållbarhetsupplysningar är en transparensram där det fastställs på vilka sätt finansmarknadsaktörer i EU måste lämna information om hållbarhet³⁶. Förordningen är utformad för att investerare ordentligt ska kunna bedöma hur hållbarhetsrisker är integrerade i investeringsbeslutsprocessen³⁷ och bättre förstå finansiella produkters eventuella negativa konsekvenser för hållbarheten. Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288 kompletterar förordningen om hållbarhetsupplysningar med tekniska tillsynsstandarder. Exempelvis krävs det där att finansförmedlare förklarar på vilket sätt en finansiell produkt med ett hållbarhetsmål inte orsakar betydande skada för något av målen för hållbar investering (dvs. ger upplysningar i enlighet med artikel 9 i förordningen om hållbarhetsupplysningar). I dessa fall måste finansmarknadsaktörerna

---

³² Kapitel III, artikel 9.

³³ [Publikationsbyrån \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32021R0821).

³⁴ Kommissionens rekommendation (EU) 2019/1318 av den 30 juli 2019 om interna efterlevnadsprogram för kontroll av handel med produkter med dubbla användningsområden enligt rådets förordning (EG) nr 428/2009.

³⁵ [EUT L 134, 29.5.2009, s. 1](#).

³⁶ I [den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030](#) från den 19 mars 2025 står det att

”kommissionen kommer att tillhandahålla de nödvändiga förtydligandena under översynen av förordningen om förhållandet mellan försvaret och investeringsmålen i hållbarhetsreglerna”.

³⁷ [Sustainability-related disclosure in the financial services sector – Europeiska kommissionen](#).

beskriva hur de beaktar de negativa konsekvenserna i tabell 1 i bilaga I och eventuella relevanta indikatorer i tabell 2 och 3 i den bilagan.

- (29) För finansmarknadsaktörer som investerar i försvarsindustrin är det vissa indikatorer för huvudsakliga negativa konsekvenser i tabell 1 i bilaga I som kan behöva förklaras närmare, och det är indikator 10 ”Brott mot FN:s globala överenskommelse och OECD:s riktlinjer för multinationella företag”,³⁸ indikator 11 ”Inga processer och efterlevnadsmekanismer för att övervaka efterlevnaden av FN:s globala överenskommelse och OECD:s riktlinjer för multinationella företag”, samt indikator 14 ”Exponering mot kontroversiella vapen”.

3.2.1.1 Indikatorer 10 och 11 – Att bedöma potentiella negativa konsekvenser av investeringar i försvarsindustrin

- (30) I förordning (EU) 2022/1288 anges det inte i detalj på vilka sätt finansmarknadsaktörer kan bedöma huruvida en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål eller socialt mål är förenlig med indikatorerna 10 och 11 i tabell 1 i bilaga I.
- (31) FN:s globala överenskommelse är en frivillig ram för att anpassa företags verksamhet och strategier efter tio allmänt accepterade principer för företagens sociala ansvar, däribland principer för mänskliga rättigheter. Princip 1 kräver att företag ska ”stödja och respektera internationella mänskliga rättigheter inom sfären för företagets inflytande”, och enligt princip 2 ska de ”försäkra att deras egna företag inte är inblandade i kränkningar av mänskliga rättigheter”. En viktig del i den globala överenskommelsen är *Communication on Progress* (framstegsmeddelandet), en årlig upplysning som deltagande företag måste lämna in. I framstegsmeddelandet beskriver man sina insatser för att genomföra de tio principerna, och det ökar insynen och ansvarsskyldigheten bland de berörda parterna.
- (32) I OECD:s riktlinjer för multinationella företag är kapitel IV ägnat åt mänskliga rättigheter, med sex fastställda principer. Den tredje principen är en uppmaning till företagen att ”söka sätt att förebygga eller begränsa negativa konsekvenser för mänskliga rättigheter som är direkt kopplade till deras affärsverksamhet, produkter eller tjänster genom en affärsförbindelse, även om de inte bidrar till dessa konsekvenser”. Princip fem är en uppmaning att de ”utför tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter efter vad som är lämpligt för deras storlek, verksamhetens karaktär och kontext samt hur allvarliga riskerna är för negativa konsekvenser för mänskliga rättigheter”³⁹.
- (33) Kommissionen uppmantrar aktörer att väga in krav på och åtgärder för tillbörlig aktsamhet, som sätts in för att efterleva den lagstiftning om exportkontroller som beskrivs i avsnitt 2.1. Detta bidrar till att uppfylla målen i principerna 1 och 2 i FN:s globala överenskommelse, principerna 3 och 6 i kapitel IV i OECD:s riktlinjer för multinationella företag, och därmed i sin tur indikatorerna för huvudsakliga negativa konsekvenser 10 och 11 enligt förordning (EU) 2022/1288.

³⁸ [EUT L 196, 25.7.2022](#), s. 1, se s. 43.

³⁹ OECD:s riktlinjer för multinationella företag om ansvarsfullt företagande.

3.2.1.2 Indikator 14 – Kontroversiella vapen

- (34) Indikator 14⁴⁰ – ”Andel av investeringar i investeringsobjekt som är involverade i tillverkning eller försäljning av kontroversiella vapen” – omfattar endast upplysningar om exponering mot fyra kategorier av kontroversiella vapen: antipersonella minor, klusterammunition, kemiska vapen och biologiska vapen. Det är vapen som är förbjudna av en majoritet av medlemsstaterna eller av internationell rätt som är direkt bindande för EU, och som bedöms ha en huvudsaklig negativ konsekvens.
- (35) Definitionen av kontroversiella vapen som förtecknas i förordningen om hållbarhetsupplysningar omfattar inte kärnvapen. Hittills har bara tre medlemsstater, nämligen Österrike, Irland och Malta, undertecknat fördraget om förbud mot kärnvapen. Detta är ett fördrag skilt från fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (icke-spridningsfördraget) från 1968. Samtliga medlemsstater är parter i icke-spridningsfördraget. Det fördraget föreskriver att varje part åtar sig att inte överföra kärnvapen eller sprängladdningar till eller ta emot dem från någon mottagare direkt eller indirekt. Icke-spridningsfördraget påverkar inte de kärntekniska programmen i de stater som innehade kärnvapen vid undertecknandet 1968.
- (36) Upplysningskyldigheten avser följande internationella konventioner:
- Utveckling och produktion av biologiska vapen är förbjudet i och med konventionen om förbud mot utveckling, produktion och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstöring, som antogs i London den 10 april 1972 och har undertecknats och ratificerats av alla EU:s medlemsstater⁴¹.
  - Utveckling och produktion av kemiska vapen är förbjudet i och med konventionen om förbud mot utveckling, produktion, lagring och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring, som antogs i Paris den 13 januari 1993⁴² och har undertecknats och ratificerats av alla EU:s medlemsstater.
  - Produktion av antipersonella minor är förbjudet i och med konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring, som antogs den 18 september 1997 och har undertecknats och ratificerats av en stor majoritet av medlemsstaterna⁴³.
  - Produktion av klusterammunition är förbjudet i och med konventionen om klusterammunition av den 30 maj 2008⁴⁴, som har undertecknats och ratificerats av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Luxemburg, Malta, Ungern, Nederländerna, Österrike, Portugal, Slovenien, Slovakien och Sverige.

⁴⁰ Bilaga I tabell 1 i kommissionens delegerade förordning 2022/1288.

⁴¹ [IHL Treaties – konventionen om förbud mot biologiska vapen, 1972.](#)

⁴² [IHL Treaties – konventionen om förbud mot kemiska vapen, 1993 \(icrc.org\).](#)

⁴³ [IHL Treaties – konventionen om förbud mot antipersonella minor, 1997 \(icrc.org\).](#) Kommissionen noterar att Finland, Polen, Estland, Lettland och Litauen nyligen har meddelat sina planer att dra sig ur detta fördrag.

⁴⁴ [IHL Treaties – konventionen om klusterammunition, 2008 \(icrc.org\).](#)

3.2.2 EU-taxonomin

- (37) EU-taxonomin är ett transparensverktyg för privat finansiering som fastställer en klassificering av miljömässigt hållbara verksamheter i syfte att främja miljömässigt hållbara investeringar.
- (38) Enligt artikel 3 i EU:s taxonomiförordning ska en ekonomisk verksamhet för att anses vara ”miljömässigt hållbar” ”bidra väsentligt” till något av de sex miljömålen och inte orsaka någon ”betydande skada” för något av de andra miljömålen. Den måste också utföras i överensstämmelse med de minimiskyddsåtgärder som fastställs i artikel 18 i EU:s taxonomiförordning, samt överensstämma med de tekniska granskningskriterierna.
- (39) De minimiskyddsåtgärder som avses i artikel 18 i EU:s taxonomiförordning ska säkerställa att enheter som bedriver ekonomisk verksamhet som anses vara ”taxonomianpassad” uppfyller vissa sociala och styrningsrelaterade minimistandarder. Enligt artikel 18.1 ska företag vars ekonomiska verksamhet ska anses vara förenlig med taxonomikraven ha genomfört förfaranden för att säkerställa att den sker i enlighet med de standarder för ansvarsfullt företagande som nämns i OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.
- (40) Kommissionen uppmuntrar aktörer att väga in krav på och åtgärder för tillbörlig aktsamhet, som sätts in för att efterleva den nationella lagstiftning om exportkontroller som beskrivs i avsnitt 3.1, vilket bidrar till att uppfylla FN:s vägledande princip 13, principerna 3 och 6 i kapitel IV i OECD:s riktlinjer för multinationella företag, och därmed i sin tur minimiskyddsåtgärderna enligt artikel 18.1 i EU:s taxonomiförordning.
- (41) I artikel 18.2 i EU:s taxonomiförordning görs en direkt hänvisning till de indikatorer för negativa konsekvenser som har med hållbarhetsfaktorer att göra, i förordningen om hållbarhetsupplysningar⁴⁵. Företagen ska därför se till att deras förfaranden för tillbörlig aktsamhet och avhjälpande åtgärder gör det möjligt att identifiera, förebygga, begränsa eller avhjälpa eventuell faktisk eller potentiell exponering för tillverkning eller försäljning av kontroversiella vapen, enligt definitionen i den delegerade förordningen till förordningen om hållbarhetsupplysningar⁴⁶ (se 3.2.1.2).

3.2.2.1 Hävdande av förenlighet med EU-taxonomin i försvarsrelaterade företag

- (42) Kommissionen påminner om att de företag som ägnar sig åt försvarsrelaterad verksamhet, precis som alla andra sektorer, kan hävda förenlighet med taxonomikraven för godtagbara övergripande investeringar som specificeras i taxonomins delegerade akter. Detta omfattar till exempel investeringar i miljövänliga byggnader och infrastruktur, eller investeringar i rena transporter i form av kapitalutgifter och/eller driftsutgifter enligt led c i avsnitten 1.1.2.2 och 1.1.3.2 i bilaga I till den delegerade rättsakten om upplysningar. De kan också hävda förenlighet med taxonomikraven för alla

---

⁴⁵ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616(01)).

⁴⁶ Kommissionens tillkännagivande om tolkningen och genomförandet av vissa rättsliga bestämmelser i EU:s taxonomiförordning och kopplingar till förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, [Publikationsbyrå \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616(01)).

andra verksamheter som anges i taxonomins delegerade akter (dvs. verksamheter inom transport, datalösningar, tillverkning osv.).

- (43) Att specifika försvarsindustriverksamheter hittills inte har tagits med i EU-taxonomin påverkar på samma sätt inte heller försvarsindustrins miljöprestanda⁴⁷.
- (44) I EU-taxonomin delegerade akter på klimat- och miljöområdet fastställs visserligen särskilda tekniska granskningskriterier som företag behöver uppfylla om de vill upplysa om att deras ekonomiska verksamhet är förenlig med taxonomin, men i andra delar av EU:s ram för hållbar finansiering finns det annorlunda sätt att bedöma ekonomiska verksamheters och aktörers hållbarhetsaspekter.
- (45) Det förenklande omnibuspaketet från februari 2025⁴⁸ är tänkt att avsevärt minska den administrativa bördan för företag som rapporterar om sin förenlighet med taxonomin. Det kommer också att utföras en omfattande översyn av taxonomins delegerade akt, som en del av kommissionens åtagande för förenkling.

3.2.3 Mifid II

- (46) Kraven i direktivet om marknader för finansiella instrument (Mifid II), att värdepappersföretag ska beakta kunders preferenser för hållbarhet och beakta hållbarhetspreferenser när de fastställer målmarknader, hänvisar direkt till förordningen om hållbarhetsupplysningar och EU:s taxonomiförordning. Följden blir att slutkunder med hållbarhetspreferenser i enlighet med Mifid II måste få råd om produkter som åtminstone i viss mån investeras i (eller ger exponering mot) antingen verksamhet som är förenlig med taxonomin eller hållbara investeringar, i enlighet med artikel 2.17 i förordningen om hållbarhetsupplysningar, eller som tar indikatorerna för huvudsakliga negativa konsekvenser i beaktande.
- (47) På grund av den direkta hänvisningen till ”hållbara investeringar” enligt definitionen i förordningen om hållbarhetsupplysningar, och till ”miljömässigt hållbara investeringar” enligt definitionen i taxonomin, medför Mifid II att aktörerna ska beakta principen om minimiskydd enligt EU:s taxonomiförordning och principen om att ”inte orsaka betydande skada” enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar när de bedömer huruvida den produkt de distribuerar uppfyller hållbarhetspreferenserna. Den senare förordningen innefattar exponering mot den indikator för huvudsakliga negativa konsekvenser som gäller kontroversiella vapen, enligt vad som fastställs i förordningen om hållbarhetsupplysningar (se 3.2.1.2).
- (48) När det gäller att beakta indikatorer i enlighet med Mifid II finns ingen bestämmelse om att aktörer ska anse att investeringar i försvarssektorn har negativa konsekvenser bara för att de investeras i den sektorn och därför inte borde erbjudas till någon kund med hållbarhetspreferenser.

3.2.4 Direktivet om tillbörlig akksamhet för företag i fråga om hållbarhet

- (49) Enligt direktivet om tillbörlig akksamhet för företag i fråga om hållbarhet, som trädde i kraft den 25 juli 2024, måste stora företag som har sitt huvudkontor i EU eller får in

---

⁴⁷ Se punkt 12 EUT C, C/2023/267, 20.10.2023.

⁴⁸ [2025/0045 \(COD\)](#).

betydande intäkter där identifiera och hantera de effekter för mänskliga rättigheter och miljö som deras verksamheter får inom EU och i hela deras globala värdekedjor.

- (50) Försvarsföretag som ingår i tillämpningsområdet omfattas av detta direktiv precis som alla andra företag. De måste utföra tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet med avseende på sin egen verksamhet, sina dotterföretags verksamhet och de verksamheter hos sina affärspartner som är kopplade till tillverkningen av företagets produkter eller tillhandahållandet av dess tjänster (i tidigare led) eller distributionen, transporten och lagringen av företagets produkter (i senare led). I enlighet med artikel 3 i direktivet sträcker sig inte skyldigheterna avseende tillbörlig aktsamhet till sådan verksamhet som bedrivs av ett företags affärspartner i senare led och som har anknytning till militära produkter och produkter med dubbla användningsområden, när exporten av dem har godkänts av medlemsstaternas myndigheter: ”verksamhetskedja: verksamhet som bedrivs av ett företags affärspartner i senare led och som har anknytning till distribution, transport och lagring av en produkt från det företaget, om affärspartnererna bedriver denna verksamhet för företaget eller för dess räkning, med undantag för distribution, transport och lagring av en produkt som omfattas av exportkontroll inom ramen för förordning (EU) 2021/821 eller exportkontroll rörande vapen, ammunition eller krigsmateriel, efter det att export av produkten har godkänts”⁴⁹.
- (51) Det förenklade omnibuspaketet från februari 2025⁵⁰ är tänkt att minska regelbördan för företagen, däribland genom att för de företag som omfattas förenkla skyldigheterna att identifiera faktiska eller potentiella negativa effekter som uppkommer på deras indirekta affärspartners nivå. När en negativ effekt väl har identifierats måste dock företagen förhindra att den inträffar eller få den att upphöra, vid behov enligt en plan för förebyggande eller korrigerande åtgärder⁵¹.
- (52) Som ett första genomförandesteg för detta omnibuspaket trädde en ändring av direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet i kraft den 17 april, varigenom tidsfristen för införlivandet och det första tillämpningsdatumet sköts upp med ett år: till juli 2027 respektive juli 2028⁵².

3.2.5 Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

- (53) Genom direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomförs obligatoriska EU-standards för hållbarhetsrapportering, benämnda ESRS (European Sustainability Reporting Standards). Dessa standarder kräver offentliggörande av upplysningar om hållbarhetsrelaterad information, och begränsar inte investeringarna i några sektorer. Det är särskilt två huvudbestämmelser från den första omgången övergripande standarder som för närvarande gäller och är relevanta för försvarsindustrin:
- Allmänna krav (ESRS 1, punkt 105): Enligt denna standard får företag avstå från att offentliggöra sekretessbelagd eller känslig information, även om den bedöms vara väsentlig. Kommissionen vill klarlägga att försvarsindustrin sannolikt i högre grad än andra sektorer använder sig av bestämmelsen som

⁴⁹ EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, artikel 3 g ii: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>

⁵⁰ [2025/0045 \(COD\)](#).

⁵¹ [SWD\(2025\) 80](#) s. 18.

⁵² Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2025/794](#) av den 14 april 2025 om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag.

tillåter att man utelämnar känslig eller sekretessbelagd information. De kan exempelvis behöva tillämpa den bestämmelsen när det gäller volymer för råvaruförsörjning eller viss hållbarhetsrelaterad finansiell information. Detta faktum bör i sin tur påverka hur kvalitetsgranskningsleverantörer samarbetar med företagen i försvarsindustrin angående hur bestämmelsen används.

- Konsumenter och slutanvändare (ESRS S4): I denna standard klargörs att konsumenternas och slutanvändarnas olagliga användning eller missbruk av ett företags produkter och tjänster alltid faller utanför tillämpningsområdet för standarden.

- (54) Genom omnibusförslaget från februari 2025 om översyn av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet⁵³ minskades avsevärt omfattningen av företag som förväntas följa rapporteringskraven i enlighet med det förstnämnda direktivet, men förslaget påverkar inte de bestämmelser ovan som redan finns.
- (55) Kommissionen föreslog även att skjuta upp tillämpningen av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering med två år för den andra och tredje omgången företag som omfattas av lagstiftningen. Detta förslag har godkänts av medlagstiftarna och trädde i kraft den 17 april 2025⁵⁴. Det måste införlivas av medlemsstaterna senast den 31 december 2025.

3.2.6 Referensvärdesförordningen

- (56) Syftet med referensvärdesförordningen är att säkerställa transparens och tillförlitlighet för och motivering av de referensvärden som används på EU:s finansmarknader. Ett referensvärde är en utgångspunkt som används för att mäta en investering, ett företags eller en marknads prestation eller värde. Genom referensvärdesförordningen fastställdes ”referensvärden för klimatomställning” och ”referensvärden för anpassning till Parisavtalet” och infördes hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden.
- (57) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818⁵⁵ kompletterar referensvärdesförordningen genom att tillhandahålla särskilda krav för märkta klimatrelaterade referensvärden. Förordningen är tänkt att främja utvecklingen av klimatrelaterade referensvärden av hög kvalitet, och i den fastställs regler för uteslutningar.
- (58) Kommissionen har klargjort, i en särskild ändringsförordning i samma omnibuspaket om försvar, C(2025) 3801), att endast företag som bedriver verksamhet med anknytning till förbjudna vapen ska vara aktuella för att tillämpa uteslutningarna i enlighet med artikel 12.1 a i denna delegerade förordning. Förbjudna vapen, i sin tur, ska avse ”antipersonella minor, klusterammunition och biologiska och kemiska vapen som det uttryckligen är förbjudet att använda, inneha, utveckla, överföra, tillverka och lagra enligt de internationella vapenkonventioner i vilka majoriteten av medlemsstaterna är parter och som förtecknas i bilagan.”

---

⁵³ [2025/0045 \(COD\)](#).

⁵⁴ [2025/0044 \(COD\)](#)

⁵⁵ [EUT L 406, 3.12.2020, s. 17](#).

4 Intäktströsklar

- (59) I EU:s ram för hållbar finansiering föreskrivs inga undantag beträffande finansiering av försvarsrelaterad verksamhet vare sig på grundval av en procentandel av ett visst företags omsättning i militär verksamhet/försvarsverksamhet eller en procentandel av fondens portfölj från investeringar i försvars-/militärrelaterad verksamhet. Kommissionen påminner om att EU:s ram för hållbar finansiering är neutral när det gäller försvarssektorn och endast pekar ut ”kontroversiella vapen” så som fastställs i förordningen om hållbarhetsupplysningar och förklaras ovan.
- (60) Allmänna undantag för försvarssektorn på grundval av omsättning skulle inte vara förenliga med en logik där man från fall till fall begränsar risker kopplade till hållbarhetsöverväganden. Det bedöms också som inkonsekvent med EU:s strategiska behov och prioriteringar, eftersom användning av intäktströsklar för att utesluta försvarssektorn skulle gå särskilt mycket ut över små och medelstora företag; de kan på grund av krav på specialisering och begränsad storlek ofta inte diversifiera sin verksamhet ut till de civila marknaderna⁵⁶.
- (61) Kommissionen uppmanar aktörerna – däribland tillsynsmyndigheter och leverantörer av ESG-märkningar (såsom nationella miljömärkningar) att utforma sina undantagsregler i enlighet med metoden från fall till fall och med förteckningen över kontroversiella vapen enligt förteckningen ovan.

5 Bedömning av hur försvarssektorn bidrar till social hållbarhet

- (62) Genom EU:s ram för hållbar finansiering kan finansmarknadsaktörerna lämna upplysningar om investeringar i ekonomiska verksamheter utifrån hur de bidrar till bredare samhälls- eller miljömål.
- (63) I avsnitt 3 i strategin för europeisk försvarsindustri erkänner kommissionen att försvarsindustrin bidrar på ett avgörande sätt till unionens motståndskraft, säkerhet och sociala hållbarhet, och därmed till fred och social hållbarhet.
- (64) I förordningen om hållbarhetsupplysningar definieras i artikel 2.17 vad som menas med verksamheter som bidrar till miljömål eller sociala mål. Den definitionen innefattar inte någon sluten förteckning över sektorer eller ekonomiska verksamheter. I enlighet med avsnitt 3 i detta tillkännagivande kan finansmarknadsaktörer dra slutsatsen, utifrån en noggrann bedömning från fall till fall, att ekonomiska verksamheter som utförs av EU:s försvarsindustri för att skydda freden och säkerheten bidrar till sociala mål, förutsatt att de inte orsakar betydande skada för några andra hållbarhetsmål och att det företag som bedriver verksamheten följer praxis för god styrning. Som för alla andra slags verksamheter kan man emellertid inte förutsätta i förväg att försvarsverksamheter skulle bidra till ett socialt mål.
- (65) Med detta i åtanke vill kommissionen uppmana aktörer att inte behandla försvaret som en i praktiken icke-bidragande sektor när de bedömer sektorer som bidrar positivt till

---

⁵⁶ [Study results: Access to equity financing for European defence SMEs – Europeiska kommissionen \(europa.eu\)](#).

social hållbarhet. Samma princip bör gälla för aktörer som bedömer hållbarhetspreferenser och fastställer målmarknader inom ramen för Mifid.